

vilde paaføre de allerede i Forvejen haardt bebyrdede Kommuner endnu større Udgifter, men man tror dog, at det, der her foresligger, saaledes som det er affattet, vil faa en stor Betydning, idet man som bekendt i alle Egne af Landet har haft Lejlighed til at erfare, at Diffteritis optræder mere og mere ondartet, og kunde det lykkes fra Begyndelsen at hindre Udbredelsen ved at give vederlagsfri Behandling, saa vilde ikke saa ganske lidt være vundet. Hvad der gælder om Diffteritis, maa vel kunne siges at gælde om de andre i Vædringsforslaget nævnte Sygdomme. — Til dette Vædringsforslag slutter sig Underædringsforslaget uden for Betænkningen, idet der ved en Naagtsomhed fra min Side er udfaldet foran Epidemihuse „Syge- eller“, hvilket er anført paa Underædringsforslaget, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale, at ogsaa dette vedtages. — Vædringsforslaget under Nr. 4 til § 8, som ogsaa er stillet af Udvalget, er begrundet i, at der i Udvalget har været rejst nogen Tvivl om, hvorvidt det var heldigt at lade Bestemmelsen i Lovforslaget paa dette Punkt staa uforandret. Der staar nemlig i vedkommende Stykke: „Hører Sygdommen til de i § 2, 1ste Stykke, omhandlede, skal Lægen, og i andre Tilfælde kan han paabyde, at der paa Indgangen til vedkommende Beboelseslejlighed eller Hus anbringes Paastriften „Smittsom Sygdom.“ Der har der i Udvalget været Tvivl om, hvorvidt de vedkommende, naar en saadan Paastrift „Smittsom Sygdom“ stod paa Indgangen, da ikke vilde blive overladte til sig selv og komme til at savne den fornødne Hjælp og Pleje. Man har derfor foreslaet, at Lægen straks ved et saadant Tilfælde Indtrædelse skal anmelde det til Sundhedskommissionen. Derved mener man, at Ulemperne vilde være afhjulpne, saa at der straks vil blive skreden til den Pleje, som sig bør. Jeg kan maaste her med det samme nævne, at naar der staar „Beboelseslejlighed,“ har Udvalget været enigt om at forstaa det saaledes, at Paastriften skal anbringes, ikke paa Husdøren, men paa Indgangsdøren til den vedkommendes Lejlighed. Det er ikke paa den ydre Dør til Huset, at man vil have denne Paastrift anbragt, men paa den Dør, der fører ind til den vedkommende Familjes Lejlighed, saa at de andre Beboere af Huset ikke behøve at blive affaarne fra den sædvanlige Forbindelse med Omverdenen, hvis det da ikke er strengt nødvendigt. Vædringsforslag under Nr. 5 til § 15 gaar ud paa, at andet Stykke af Paragraffen udgaar, og i Stedet derfor sættes: „Attesten udfærdiges

uden Betaling“, idet den Attest, som her omhandles, er en af dem, der skal udfærdiges uden Betaling. Udvalget har ikke været i Stand til at forstaa de Grunde, der have bevæget det andet høje Ting til at udstemme dette. Man har tværtimod maattet erkende det for rigtigt, at naar en Læge har haft en syg til Behandling, og der er paabudt visse Foranstaltninger, forinden den vedkommende paa ny kan indtræde i sin Gerning — det vil sige, naar han har været behandlet for en smittsom Sygdom, det er jo det, hvorom der her er Tale — kan der ikke være Spørgsmaal om, at denne Udstedelse af en Attest jo er en Efterbehandling, idet den vedkommende Læge har faaet Betaling for den foregaaende Behandling. Attesten bør altsaa udstedes uden Betaling. — Vædringsforslag under Nr. 6 til § 18 gaar ud paa, at der i 5te Linie efter Mælk sættes „“, og at der saa efter „Vælle“ indskrives: „eller andre Mejeriprodukter“. Denne Vædring er begrundet i, at den Smittefare, som er til Stede, og som fra videnskabelig Side er erkendt over for Mælk og Mejeriprodukter, ogsaa maa siges at være til Stede over for Smør og Ost. Naar man altsaa skal til at iværksætte Foranstaltninger til Forebyggelse af Smittes Udbredelse, har Udvalget ment, at man bør gøre Skridtet fuldt ud og tage de andre Mejeriprodukter med. I ethvert Tilfælde vil der, som Paragraffen kommer til at lyde, være givet Autoriteterne Behyndigelse til at træffe den endelige Bestemmelse derom saaledes, at det ogsaa kan forbydes, at Smør og Ost udleveres fra Mejeriet. — Vædringsforslaget under Nr. 7 til det andet Stykke i samme Paragraf gaar ud paa at stille de Personer, der levere Mælk til et saadant Mejeri, paa lige Fod med Mejeriet, saa at det Tab, der muligvis kunde opstaa ved, at det bliver dem forbudt at levere Mælk, bliver at erstatte. Efter Forslagets Affattelse kan der ydes Erstatning, men der staar ikke, at der skal gives Erstatning, og Udvalget har ment, at disse Folk bør være ligestillede med de andre, saa at alle de saa Erstatning, der lide Tab i Henhold til Bestemmelserne i denne Lov. — Vædringsforslaget under Nr. 8 følger af det, jeg her har nævnt. — Vædringsforslaget under Nr. 9 til sidste Punktum i § 19 er en Følge af Vædringsforslaget under Nr. 5 til § 15, saa at Attesten ogsaa i dette Tilfælde bliver udfærdiget uden Betaling. — Vædringsforslaget under Nr. 10 angaar § 24, der er den Paragraf, som omhandler Betalingen for de forskellige Forretninger, som Læger, Sundhedskommissionen, Syfilus